

## Заняття 6 Вчення Ісуса. Навчання апостолів

**Розділ для читання:** 19-20

**Головні періоди:** Життя Ісуса

**Біблійний матеріал уроку:** Євангелії від Матвія, Марка, Луки та Івана.

**Цілі уроку:** Ознайомитись із:

- основними притчами Ісуса;
- тим, як Ісус зображав Царство Боже;
- твердженнями Ісуса стосовно Його божественності;
- вченням Ісуса про спасіння від гріха;
- етичною стороною вчення Ісуса.

### Навчання апостолів

Тепер, коли Ісус був готовий розпочати Своє суспільне служіння, Він повернувся до Галілеї. Там Він вибрав дванадцять чоловік, щоб вони разом з Ним ходили світом та допомагали Йому в Його діяннях, а коли Його не стане, продовжили їх. Вони гуртувались навколо Ісуса та почали називатися Його учнями. Учень – це людина, в якій встановлюється тісний зв'язок з учителем. Ці дванадцять чоловік були не тільки учнями, - їх стали називати також апостолами, що значить «посланець». Ісус мав намір послати їх до світу як Своїх проповідників.

Серед дванадцяти апостолів були брати Петро й Андрій та і два брати – Яків та Іван. У трьох із них – Петра, Якова та Івана – були особливі стосунки з Ісусом, що вирізняло їх навіть поміж усіх інших апостолів. Ісус брав їх з Собою навіть у тих випадках, коли ніхто інший не допускався, а по Його смерті вони виявили себе як найвидатніші провідники ранньої християнської громади.

І з самого початку Ісус мав намір послати апостолів до інших країн як Своїх проповідників, хоча їх минуле аж ніяк не припускало, що вони будуть здатними виконувати цю роботу. Деякі з них до цього були рибалками, один – збирачем податків, інший – державним діячем, пов'язаним з групою, що готувала заколот. Та все ж таки Ісус був упевнений, що вони є той самий сирий матеріал, з якого Нін зможе зробити гарних вчителів.

Дванадцять, так їх називали, усюди слідували за Ісусом, а Він часто відводив їх приватно по інший бік та давав особливі настановлення.

Тих, що слухали Ісуса, стає все більше

Коли Ісус ще тільки починав навчання апостолів, Іван Хреститель був схоплений, кинутий за ґрати та обезглавлений (Євангелія від Марка 6:17-29). Він настроїв престол проти себе тим, що звинуватив царя у розпусті. Смерть Івана, яким Ісус надзвичайно захоплювався, дуже засмутила та принесла Ісусові глибоку скорботу. Більш того, Ісус зміг побачити в смерті Івана те, що трапиться з Ним Самим, як тільки правителі повернуться проти Нього.

А вже тоді влада почала звертати увагу на Ісуса. Проповідуючи по містах країни, Він навертав до Себе величезну кількість людей. Усюди, крім Його рідного міста, Ісуса зустрічали з захопленням. Дві речі приваблювали до Нього людей. По-перше, це була переконливість, з якою Він учив. Слухачі Ісуса були вражені тим, що син теслі, який не ходив до школи, навчив їх кращому проникненню та розумінню, ніж спеціально підготовані вчителі, такі як книжники та фарисеї (Євангелія від Матвія 7:28-29).

По-друге, Він виявляв надзвичайні здібності. Скрізь, де проходив Ісус, Він зцілював калік та немічних лише одним вимовленим словом або доторком. Він



повертав здоров'я кульгавим, сліпим, глухим, страждаючим від припадків, також і хворим на інші недуги, такі як проказа. В трьох випадках Він повернув до життя мертвих.

«Дух Господа Бога на мені, бо Господь помазав Мене благовістити сумирним, послав Мене перев'язати зламаних серцем, полоненим зв'язати свободу, а в'язням відчинити в'язницю». (Ісаія 61:1)

- В одному випадку це був син вдови з маленького містечка Наїн (Євангелія від Луки 7:11-17).
- В іншому – ю на донька начальника синагоги (Євангелія від Луки 8:49-56).
- А в третьому – близький друг Ісуса на ім'я Лазар, який жив неподалік від Єрусалиму (Євангелія від Івана 11:1-46).

Ісус виголосив, що такі прояви особливих здібностей (в Біблії вони називаються дивами) стверджують, що Він віщує від Бога (Євангелія від Івана 5:36).

Деякі дива привертали особливу увагу. Багато разів Ісус приходив до людей, які знаходились під впливом якогось злого духу. Здавалось, що цей дух повністю захоплював тіла своїх нещасних жертв та змушував поводитися таким чином, що це було для них пагубним та саморуйнівним. Розмовляючи з цим духом, Ісус звертався до нього так, нібито він існував окремо від людини, чиє тіло він захопив. І пануючий дух не тільки відповідав йому, але й називав Його Святим Божим (Євангелія від Марка 1:23-24) та Сином Всевишнього Бога (Євангелія від Луки 8:26-29). Ісус завжди був твердим перед таким духом, і одним велінням міг спровадити його з тіла, до якого він поселився.

Присутність таких злих духів Ісус вважав за свідоцтво того, що в світі діє диявол. Виганяючи злих духів (частіше їх називають бісами), Він проголошував війну сатані. Він позбавляв сатану панування (Євангелія від Луки 11:15-20). Новина про те, що Ісус володіє силою, котра змушує бісів скорятися Йому, розповсюджувалася швидко. Навіть пізніше, коли супротивники Ісуса намагалися підірвати довіру до Нього, вони все ж таки були змушені визнати Його виняткову владу над злими духами.

### **У Ісуса з'являються супротивники**

Постійно вражаючись дивам Ісуса і тому, чому Він учив, народ почав задумуватися про те, що Він, мабуть-таки, є Месія. Але одночасно виникли і перші розчарування, пов'язані з Ним. Люди очікували, що Месія встановить царство, маючи на меті певні наміри вигнати з країни римлян і знов надати Ізраїлеві свободу. Але Ісус не тільки не виявляв інтересу до їх політичних устремлінь, але й опирався будь-якій спробі зробити Його царем (Євангелія від Івана 6:15). Без жодної тіні сумніву Він говорив про Царство Боже і ніколи не розповідав про нього як про якесь політичне або військове утворення. «...Царство Боже – серед вас», – сказав Ісус людям (Євангелія від Луки 17:20-21). Розповідаючи про це Царство, Він говорив їм про душу, що зберігає благочестиві погляди й наміри.

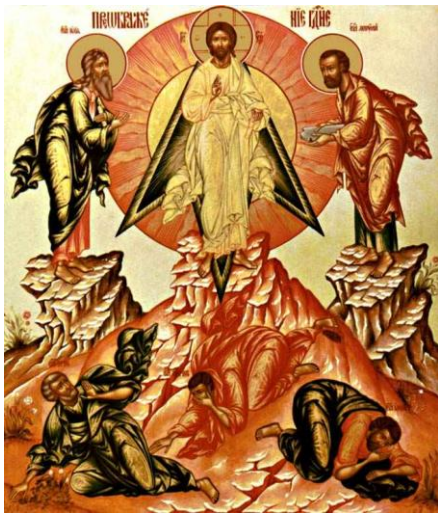
Але люди так і не зрозуміли до кінця змісту цих слів. Не зуміли зрозуміти їх і ті, хто був близький до Нього. До самого кінця життя Ісуса Його апостоли не зуміли розібратися у розумінні того, що Він все частіше називав «Мое Царство». Вони сперечалися поміж собою, хто посяде найвизначніше положення в цьому Царстві. У відповідь Ісус сварив їх за те, що вони не можуть зрозуміти, що Його царство не має нічого спільного з впливовістю та величчю, у всякому разі з величчю у її звичайному розумінні цим світом. Навпаки, Його Царство припускало, що треба вчитися безкорисливо служити іншим. «... найбільший з-поміж вас мусить стати як найменший, – повторював Ісус, – а начальник ніби слуга» (Євангелія від Луки 22:26). Іноді Він висловлював цей принцип у вигляді парадоксу: «... справді великим є найменший серед вас» (Євангелія від Луки 9:48).

Сам Ісус у всіх Своїх починаннях займав позицію того, хто служить іншим. Він ніколи не очікував для Себе особливого ставлення. Він був задоволений і коли їв

невибагливу їжу в домі у бідняка, і коли був шанованим гостем на обіді у багатого городянина. Та й насправді, ті, хто критикував Ісуса, часто засуджували Його за те, що Він проводив так багато часу з бідними людьми, а інколи і з розпусними. На ці звинувачення Ісус завжди відповідав так: «.. Не здоровим потрібен лікар, а хворим» (Євангелія від Матвія 9:12).

Але критичне ставлення до Ісуса швидко зростало. Його вчення часто суперечило ідеям, викоханим книжниками та раввінами. Він спрямовував жалючі слова супроти релігійних провідників, котрі були лише зовнішньо віддані Богові, але чий душі були виповнені облудою та егоїзмом. А в Єрусалимському храмі Він відкрито обрушився на тих, хто використовує релігію для того, щоби улаштувати собі прибуткове життя, причому часто за рахунок бідняків (Євангелія від Марка 11:15-18). Немає потреби нагадувати, що такі дії тільки множили Ісусові ворогів поміж людей з високим становищем.

### Преображення



Знаючи про те, що в Нього стає все більше супротивників, Ісус став попереджувати апостолів про те, що в Єрусалимі на Нього чекає смерть. Петрові, Якову та Іванові Він дав особливе одкровення, коли показав, що саме трапиться у майбутньому. Одного разу Він попросив їх піти разом з Ним до схилу гори, щоби там молитися. Коли Він молився, Його вигляд різко змінився, Він нібито скинув із себе фізичну оболонку. В Біблії це **названо Преображенням**.

Раптово три учні усвідомили, що Ісус розмовляє з двома іншими фігурами - Мойсеєм та Іллею, що знову з'явилися скрізь час. Вони розповідали Ісусові про смерть, що чекала на Нього в Єрусалимі. Потім, так само раптово, Мойсей та Ілля щезли. Приголомшений тим, що трапилось, Петро скрикнув: «... як добре, що ми тут. Дозволь ми поставимо тут три намети – один для тебе, один для Мойсея і один для Іллі». Але умить їх накрила хмара, і з темряви пролунав голос: «Це – Мій син; Він - Мій Обранець. Слухайтеся Його» (Євангелія від Луки 9:33, 35).

Коли вони спускалися з гори, Ісус сказав учням, щоби вони нікому не розповідали про те, що трапилось, до тих пір, доки Ісус не воскресне з мертвих. Троє апостолів не були впевнені в тому, що саме Він мав на увазі, коли говорив про воскресіння і мертвих (Євангелія від Марка 9:9-10). Хоча лише за кілька днів до цього Ісус говорив їм, що єврейські правителі будуть жорстоко ставитися до Нього, завдавати образи, а потім віддадуть Його на смерті. Він також проголошував, що по смерті Він повернеться до життя та продовження ї. (Євангелія від Матвія 16:21).